

tempestatum, modò sacris Cabirorum initiarentur. Iterat Syntagm. 5. n. 39. Sacrorum institutor fuit Methapus in Boeotia, qui Cabirorum imaginem dedicavit, & cum inscriptione (quam legelis apud Pausan. cap. 111.) Ex quo intelligitur imagines fuisse portatiles: quandoquidem idem, cap. 4. Pergami (infir) incolunt terram: tam Cabirorum sacra fuisse perhibent, qui cum templo in Asiam traiecerunt. Non mirum: ubique religionem propagare conabantur: ita enim apud Anthedonios, sicut Thebis (refert idem cap. 298.) Medio maxime urbis loco Cabirorum templum: & ab eo proxime abest sacer Cereri lucus, cum Proserpine ade: signum Deae è candido lapide. Thraces primi initiati sacris Cabirorum, uti observat Herodotus, 2. n. 16. Et etiam Aegyptij (à quorum superstitionibus contaminatus est orbis uti astruit Kircher. in Panth. Hebraeor.) ritus susceperunt. Cambyses in templum etiam Cabirorum (infir Herodot. 3. n. 13.) inaccessum alteri, quam sacerdoti, ingressus est: & quae illic erant simulacra, multis in ea jocatus verbis, concremavit: sunt enim & haec illis Vulcani pygmaei similia: & à quo se ibi Cabiri ajunt esse oriundos. Statua Vulcani simillima est Dijs, quos Pataicos vocant Phoenices, quos in rivemum proris circumferunt: quos qui non vidit, ego sic indicabo: esse scilicet illos pygmaei, viri imagine. Idem Rhodigin. d. Gyrard. d. n. 28. Idem astruit Petr. Alexandrin. in Chronic. pag. 339. inquit: Cambyses Aegyptum occupat, & Amenophim, qui Memnon lapis vocalis esse credebatur, dissecuit: quod putaret praestigias esse meras. Videbimus 25. Decembris, n. 19. & aliqua praebavimus hujus mensis die 3. à n. 2. Sacra Cabirorum execranda. Clemens Alexandr. Protrept. cap. 3. hic Gentian. & Firmic. de Error. profan. religion. 2. cap. 7. meminitque Kircher. Obelisc. Pamphil. exponens qui signaret Mercurij Caduceus; lib. 3. cap. 11. Inde emanavit apud Mahumetanos Dea Cabar, id est Venus. Cum enim antiquius falsa superstitione seducti, Venerem Gracorum, id est, voluptatem divinis honoribus coluerint, stellam ejus esse fabulati sunt: quam Cabar sua inepta lingua appellaverunt. Idem ex Cedreno, Tom. 1. Oedip. syntagm. 4. cap. 16.

18 In Sicilia, ubi filia Cereris rapta à Plutone industria Mercurij, sacra quae Proserpinalia dicebantur. Unde Syracusis insignem templum, quò sacra, in quorum die Dio, qui Dionysium ab urbe propter tyrannidem expulerat, interfectus à Calippo amico, perfidè. De fide in praclare meri-

tum, iusjurandum dare iussus, perduellis dedit. Id tale erat (ait Plutarch. in Dione) ut Templum qui fidem sanciret, is in templum Cereris & Proserpinae descenderet, sacrisque peractis, purpura Dea se indueret, facemque tenens ardentem, juraret. Hoc sacramento Calippus dato, adeo ritus sui Deos habuit, ut die Deabus, per quas fuerat juratus festo, ipsis Proserpinalibus, eadem perpetraverit. Compositis insidijs, magnum & horribile visum Dionem offertur. Cum enim inclinante jam die, solus forte in atrio domus sederet cogitabundus, subito strepitum excitatus, in alteram porticus partem respexit, magnamque convitatus mulierem, quae habitu vulgare nihil à tragica Furia distans, domum scopis revereret.

19 Apud Macedones, 8. Geritij, Xantica, id est, lustratio exercitus. Gyrard. Syntagm. 17. Modus signatur à Curtio, 10. Histor. Alexandr. cap. 9. Ita (ait) lustrari soliti erant milites, ut discisse canis viscera ultimo in campo, in quem deducere exercitus, ab utraque abicerentur parte: Iura id spatium armati omnes starent, hinc equites, illinc phalanx. At verius Freinshem. hic ait: Restituo ad diem VIII. Xantici. Ibi agemus etiam ex illo & Livij descriptione. Hac die inter Aegyptios erecta statua Busiridi Regi, eo quod etiam in regno tyrannus, eum immolasset, qui consilium dederat de immolando peregrino. Trasillus, cum ad exorandas à Jove pluvias, Statua Busirim docuisset hospites immolare: interfecit viridi. est omnium primus. Ravif. Text. 4. Officin. cap. 103. Bulenger. Advers. Magor. lib. 3. cap. 3. Novem annis Aegyptus agrorum sterilitate laboraverat. Inter Thrasius, vaticinandi peritus, è Cypro venit, cui hanc amona caritatem destinam esse pronuntiavit: si virum hospitem quotannis Jovi mactaverint. Tunc Busiris vate illo prius immolato, advenientem deinceps immolabat. Apollodor. 2. Biblioth. n. 22. Videndum de novo 19. Decembr. n. 6. Sint ergo, si fuerint haec. Verum unde scivit compiler Diarij Aegyptij, quòd facta, & facta hac die? Ipse vident. Duos fuisse Bulirides, asserit Diodor. Sicul. 1. n. 29. Primus, Olinidis Praefectus classis, n. 10. Secundus Heliopolim incendit, n. 29. fabulamque vocat inactionem hospitum; n. 55. sicut quod ab Hercule fuerit immolatione interfectus, lib. 4. n. 10. Quid dicet Compiler? Ficta juvant. De Busire civitate quam aedificavit, in qua Isidis insignem templum, videtis Diodor. d. &

10. Jun. num. 1.

***

DIES

DIES IX. JANUAR.

V. Id. 1 Grad. 19. Solis in Capricorno. Hic gradus influit in rabulas, & forentes thralesones, litigantes decipientes. Jul. Firmic. & Junctin. Caput sequentis Geminorum manè occidit. Junctin. K. A. Cauda Scorpij & humerus Aquarij manè oriuntur. Alsted. Uranom. Ausler stat cum pluvia. Columel. & Ptolom. Delphin oritur. K. V. & Ovid. v. 457.

Interea Delphin clarum super aequora sidus Tollitur, & patrijs exeret ora vadis. Vir quatuor pedes habens, stans. Sphaer. Arab. Natus quiescet, quum operandum est. Kircher.

2 Ab Adrichomio hodie exponitur emissio Corvi ex Arca Noë, anno 1656. Fallitur. Genes. 8. 6. dicitur, quòd tranfactis quadraginta diebus, postquam apparuerunt cacumina montium, emissum fuisse corvum. Apparuerunt 1. Decembris, qui apud Hebraeos Lunaris, constans 30. diebus: quibus additis 10. mensis seq. in complementum die. 40. non hodie, sed die 11. constat corvus emissus. Ad summum, esto Decembris sit mensis cavus, ut assignat Leonard. Mar. erit die 10. & nequaquam 9. De corvo dicitur v. 7. Egrediebatur & non revertebatur. Hebr. Egrediebatur & revertebatur: quam lectionem sequens Joseph. 1. Antiq. cap. 4. subdit: Ille comperio, totum adhuc stagnare, ad Noe est reversus. Facile conciliantur testimonia: egressus ergo corvus revertebatur in Arcam forinsecus: non revertebatur intus, ubi fuerat, & erant caetera animalia cum Noë. Errat ibid. Joseph. quem sequitur loc. cit. Adrichomius, asseruens emissio corvo, post septem dies Noënum mississe columbam: igitur eodem die post corvum emississe columbam: constat ex Genes. 8. 8. Emissit columbam post eum. Vid. d. 11.

3 Post mortem Abesani, suscepit principatum Abialon ex Zabulonica tribu, hacque die electum in Judicem Israël signat R. Abrah. Zacuth. in Juchasin. Nonnulli Hebraeorum vocant Hillel, ut observat Serar. in 12. Judicium, quaj. 7. Non illum Hillel, inter quem & Samai divisa est Hebraeorum schola; de quo 9. Februar. n. 16. sed multo seniore. De hoc dicit Genebr. Chronolog. Ann. 2988. Sub hoc terra quierem habuit, ed quòd populus non declinaret à Domino. At quo fulcro? statim addit: Ejus enim quinto, desijt octodecim annis Ammonitarum tyrannidis in Judeos trans Jordanem incolas. Belli Tom. I. Ephem.

ramen quo illa excussa sit, non recordatur Scriptura. Probabile est, hujus virtute contigisse. Hocce bellum in diebus successoris filij ejus, vel servi, Abdon; signat Philo Biblius in Antiq. equumque videtur; quoniam Joseph. 5. Antiq. cap. 9. ait: Nec ipse quicquam gessit memoratu dignum. Immo addit ibid. Philo pro sententia Genebrardi, non solum Ammonitas repulsi, sed in diebus illis expugnaverunt Hebraei Allophilos, & acceperunt ab eis duodecim civitates.

4 Tribus annis ante obitum, postquam idolis Gentium, illecebris uxorum, erexerat Salomon Fanum; ut rediret ad cor, apparuit ei Dominus, exponens carpentique ejus apostasiam, addens minas ut frugi rediret: quod quidem iteravit, sed ille à proposito non destitit. Cumque domesticum haberet exemplum (ait Joseph. 8. Antiq. cap. 2.) & pulcherrimum parentis virtutem, & gloriam, discedens ab ejus imitatione, idque bis in somnis monitus sequi paterna vestigia; mortem in glorius oppetijt. Venundatus erat sub peccato, & ne periret, qui pius Dominus ac multae misericordiae & verax, tertio apparuit ei in somnijs, ut placer Sanctio hic n. 21. justè commotus in tot gratijs cumulatè dignatum. Iratus Dominus Salomoni, quòd aversa esset mens ejus à Domino Deo Israël, qui apparuerat ei secundò: dixit itaque Dominus, Quia huius filii hoc apud te, & non custodisti pactum meum; dirumpens scindam regnum tuum, & dabo illud servo tuo. 3. Reg. 11. à 9. Joseph. ubi dudum, asserit per Prophetam factam monitionem, & vibratum in contumaciam minarum fulmen. Surrexerunt in eum Reges Damasci & Idumae, qui vivo adhuc Salomone irruptionibus crebris, cunctam terram Israël replebant cedibus & rapinis. Servus etiam, ni Salomon resipisceret, in quem Dominus regnum Israël translatum iri, promissit; subdole ac astute revelavit, commovendo populum, ut perperam audiret Salomon, uti dicemus die 13. à n. 3. Quomodo autem 3. Reg. 4. 25. dicatur pax habita in Israël omnibus, seu cunctis diebus Salomonis; respectivè intelligendum: quandiu, scilicet, perseveravit in veri Numinis cultu.

5 Hac in die juxta calculum Genebrardi, Ann. 2569. occiditur Godolias à dolo Ismaele Nathaniae, quoniam Mensis Septimus signatus in texto sacro, ab illo accipitur non pro mense, sed pro distantia à captivitate Sedeciae. Fallitur, ut videbimus, 3. Septembr. n. 4. Post 541. annos, juxta Briet. Alexandra, seu Salome; uxor quae fuerat Aristobuli I. & fratris ejus Alexandri Jannae

H 2

(cu-